

Nazwa zamierzenia projektowego:	
PROJEKT BUDOWLANY ROBOTY BUDOWLANE OBEJMUJĄCE PEŁNĄ KONSERWACJĘ I REKONSTRUKCJĘ TYNKÓW ORAZ ELEMENTÓW DEKORACYJNYCH WYSTROJU DLA KOŚCIOŁA P.W. NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY KRÓLOWEJ POLSKI W PRZERZECZYNIĘ ZDROJU	
Element projektu budowlanego:	
TOM 1 – PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY	
Adres i kategoria obiektu budowlanego:	
58-231 PRZERZECZYN-ZDRÓJ, UL. ZDROJOWA 26 IDENTYFIKATOR EWIDENCYJNY: 020207_5.0008.260 KATEGORIA OBIEKTU: X	
inwestor:	
Parafia Rzymskokatolicka pw. NMP Królowej Polski w Przerzeczynie Zdroju, ul. Zdrojowa 26 58-231 Przerzeczyn Zdrój	
jednostka projektowa:	
3XA Sp. z o.o. Al. KASPROWICZA 63/1 51-136 WROCŁAW e-mail: biuro@3xa.pl, www.3XA.pl	

Projektant:	Sprawdzający:
ARCHITEKTURA	
mgr inż. arch. Łukasz Reszka Uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń, nr upr. 27/2010/DOIA	mgr inż. arch. Maciej Kowaluk Uprawnienia budowlane w specj. architektonicznej do projektowania bez ograniczeń, nr upr. 15/DSOKK/2012
KONSTRUKCJA:	
mgr inż. Jacek Grzelak Uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specj. konstrukcyjno-budowlanej, nr upr. 3/DOŚ/03	mgr inż. Maciej Tomasiak Uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, nr upr. 689/01/DUW
Data opracowania:	MARZEC 2022r.

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA	Wrocław, 15.03.2022 r.
<p>Na podstawie art. 34 ust. 3d pkt.3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. poz. 1333 z 2020 r.) oświadczam, że projekt budowlany ROBOTY BUDOWLANE OBEJMUJĄCE PEŁNĄ KONSERWACJĘ I REKONSTRUKCJĘ TYNKÓW ORAZ ELEMENTÓW DEKORACYJNYCH WYSTROJU DLA KOŚCIOŁA P.W. NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY KRÓLOWEJ POLSKI W PRZERZECZYNIIE ZDROJU zlokalizowanego przy ulicy Zdrojowej 26, DZ. NR 260, IDENT. EWID. 020207_5.0008.260 w Przerzeczynie-Zdroju, został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.</p>	
projektant	sprawdzający
ARCHITEKTURA	
mgr inż. arch. Łukasz Reszka Uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń, nr upr. 27/2010/DOIA	mgr inż. arch. Maciej Kowaluk Uprawnienia budowlane w specj. architektonicznej do projektowania bez ograniczeń, nr upr. 15/DSOKK/2012
KONSTRUKCJA:	
mgr inż. Jacek Grzelak Uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specj. konstrukcyjno-budowlanej, nr upr. 3/DOŚ/03	mgr inż. Maciej Tomasiak Uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, nr upr. 689/01/DUW

SPIS TREŚCI

I	CZEŚĆ OPISOWA PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO	5
1.	Dane ogólne.....	5
1.1.	Przedmiot opracowania.....	5
1.2.	Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego	5
1.3.	Charakterystyczne parametry obiektu budowlanego.....	5
2.	Podstawa opracowania.....	5
3.	Cel i zakres opracowania.....	5
4.	Opis stanu istniejącego.....	6
5.	Oddziaływanie obiektu budowlanego	6
6.	Informacje i dane o rodzaju ograniczeń lub zakazów w zabudowie i zagospodarowaniu terenu ..	6
6.1.	Zgodność z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego	6
6.2.	Zależność od ochrony konserwatorskiej.....	6
	- strefa „A” ochrony konserwatorskiej	6
7.	Projektowane zagospodarowanie terenu.....	6
9.	Opinia geotechniczna	11
10.	Charakterystyka ekologiczna.....	11
11.	Wyposażenie techniczne obiektu	11
12.	Dostępność dla osób niepełnosprawnych	11
13.	Warunki ochrony ppoż.	11
14.	Charakterystyka cieplna budynku.....	11
II	WSTĘPNA OCENA STANU ZACHOWANIA OBIEKTU	12
III	UPRAWNIENIA PROJEKTANTÓW, AKTUALNE ZAŚWIADCZENIA PRZYNALEŻNOŚCI DO IZBY ZAWODOWEJ	14
IV	CZEŚĆ RYSUNKOWA.....	24

SPIS RYSUNKÓW

nr rysunku:	nazwa rysunku:	skala rysunku:
ARCHITEKTURA:		
I-01	INWENTARYZACJA - ELEWACJE ZACHODNIA I WSCHODNIA	1:200
I-02	INWENTARYZACJA - ELEWACJA PÓŁNOCNA	1:200
I-03	INWENTARYZACJA - ELEWACJA POŁUDNIOWA	1:200
E-01	PROPOZYCJA KOLORYSTYCZNA - ELEWACJE ZACHODNIA I WSCHODNIA	1:200
E-02	PROPOZYCJA KOLORYSTYCZNA - ELEWACJA PÓŁNOCNA	1:200
E-03	PROPOZYCJA KOLORYSTYCZNA - ELEWACJA POŁUDNIOWA	1:200

I CZĘŚĆ OPISOWA PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO

1. Dane ogólne

1.1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest projekt budowlany *obejmujący pełną konserwację i rekonstrukcję tynków oraz elementów dekoracyjnych wystroju dla Kościoła p.w. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Przerzeczynie Zdroju.*

Projekt wykonano w celu uzyskania pozwolenia na budowę.

Przed przystąpieniem do robót budowlanych należy bezwzględnie uzyskać pozwolenie na budowę.

Przedmiotowy projekt (utwór architektoniczny) jest chroniony prawem autorskim zgodnie z Ustawą nr 83 z dn. 04.02.1994r. 'O prawie autorskim i prawach pokrewnych' (dz.U. nr 94.24.83).

1.2. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego

PRZEZNACZENIE OBIEKTU

Budynek kultu religijnego – kościół rzymsko-katolicki (bez zmian względem funkcji pierwotnej).

KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO

Obiekt kategorii **X** – budynki kultu religijnego, jak: **kościóły**, kaplice, klasztory, cerkwie, zbory, synagogi, meczety oraz domy pogrzebowe, krematoria.

1.3. Charakterystyczne parametry obiektu budowlanego.

Lp.	Zestawienie powierzchni:	
1.	Powierzchnia zabudowy budynku:	Bez zmian
2.	Powierzchnia użytkowa:	Bez zmian
3.	Kubatura:	Bez zmian
4.	Wysokość budynku:	Bez zmian
5.	Gabaryt budynku	Bez zmian

2. Podstawa opracowania

- Dokumentacja z przeprowadzonych badań stratygraficznych [w zakresie dostępnym] na elewacjach zewnętrznych Kościoła P.W. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski W Przerzeczynie Zdroju [gmina Niemcza] wykonana przez mgr Ewa Kuśnierz-Zawadowska, konserwator dzieł sztuki 1291/86

- Uzgodnienia z inwestorem

- *Opinia budowlana Zabytkowego Kościoła pomocniczego p.w. Najświętszej Marii Panny Królowej Polski, 58-231 Przerzeczyn Zdrój, ul. Zdrojowa 26, gm. Niemcza, woj. Dolnośląskie z dnia 22.11.2019, opiniodawca mgr inż. Janusz Superson, rzeczoznawca budowlany PZITB nr 2733*

3. Cel i zakres opracowania.

Celem projektu jest określenie warunków przeprowadzenia remontu na podstawie, których sprecyzowany zostanie kierunek dla przywrócenia wartości estetycznej budynku posiadającego znaczną wartość historyczną i będącego istotnym punktem odniesienia w panoramie wsi. Zakres robót obejmuje usunięcie odspojonych tynków oraz ich wymianę na nowe i odtworzenie historycznych detali wraz z przywróceniem historycznej kolorystyki obiektu. Nie przewiduje się etapowania projektu.

4. Opis stanu istniejącego

Stan zachowania elementów tworzących wystrój elewacji zewnętrznych kościoła oceniony został w ramach przeprowadzonych oględzin jako 'zły'. Wszystkie ściany pokryte są warstwami tynków z różnych okresów historycznych, co wynika z wykonanych w przeszłości remontów i doraźnie przeprowadzanych napraw często o charakterze ratunkowym. W zakresie elementów porażenia biologicznego uwagę zwracają ślady wcześniejszego zawilgocenia widoczne w pasie przyziemia i cokołowym sięgające miejscami powyżej 1m wraz z widocznymi śladami zasolenia murów.

Dominującym rodzajem zniszczeń są znaczne ubytki fragmentów płyt tynków oraz ich liczne spękania. Omawiane spękania widoczne są nie tylko na powierzchniach ścian nośnych, ale także w obrębie pasów gzymsów wieńczących oraz szczytowych strzałkach wnek okiennych.

5. Oddziaływanie obiektu budowlanego

Bez zmian.

6. Informacje i dane o rodzaju ograniczeń lub zakazów w zabudowie i zagospodarowaniu terenu

6.1. Zgodność z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego

Przedmiotowy zakres prac obejmujący roboty budowlane w zakresie elewacji istniejącego budynku nie naruszają żadnych z postanowień obowiązującego miejscowego planu. W odniesieniu do **§6 ust. 1 oraz ust.9** nin. uchwały wyjaśnia się, iż projekt obejmujący niniejsze roboty budowlane w całości sporządzony został w oparciu postępowanie konserwatorskie zaproponowane przez uprawnionego konserwatora dzieł sztuki zgodnie z załączoną „*Dokumentacją z przeprowadzonych badań stratygraficznych na elewacjach zewnętrznych Kościoła p.w. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Przerzeczynie Zdroju*”.

6.2. Zależność od ochrony konserwatorskiej

Zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania terenu – uchwałą Rady Miejskiej w Niemczy nr **XXIII/123/12** z dnia 26 października 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Przerzeczyn-Zdrój, działka objęta opracowaniem mieści się w zakresie poszczególnych stref ochrony:

- strefa „A” ochrony konserwatorskiej
- Kościół p.w. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Przerzeczynie Zdroju objęty jest ochroną konserwatorską na podstawie wpisu do rejestru zabytków pod numerem **A/1689/892** decyzją z dnia **30.06.1961**.

7. Projektowane zagospodarowanie terenu

Przedmiotem opracowania jest projekt budowlany obejmujący wyłącznie roboty budowlane w zakresie elewacji budynku.

Istniejące zagospodarowanie terenu pozostaje bez zmian. Prace nie wpływają na zagospodarowanie działek sąsiednich.

8. Opis planowanych prac remontowych

Program prac remontowych zakłada:

- usunięcie wtórnych partii tynków
- wzmocnienie tynków przewidzianych do zachowania
- montaż nowych tynków renowacyjnych w pasie cokołowym oraz wapiennych w strefie powyżej
- przeprowadzenie uzupełniających badań stratygraficznych

8.1. Prace wstępne - ogólne

Przed przystąpieniem do prac należy zabezpieczyć:

1. Dachy poniżej poziomu dachu korpusu tj. dachy niskie oraz połacie dachu korpusu na styku z wieżą
2. Elementy kamienne tj. epitafia, maski, inne.
3. Stolarkę okienną i drzwiową.
4. Obszar zegara słonecznego zlokalizowanego na elewacji południowej i zachodniej, do czasu przeprowadzenia przy nim prac konserwatorskich przez dyplomowanego konserwatora zabytków.

Ponadto, przed przystąpieniem do prac należy zdemontować i zabezpieczyć:

- tymczasowo rury spustowe, rynny, okablowania i inne
- tymczasowo elementy oświetlenia i daszki nad wejściami

8.2 Powierzchnie elewacji wytynkowanych korpusu i wieży

8.2.1. Prace przygotowawcze

W zakresie prac przygotowawczych przewiduje się usunąć tynki w miejscach pęknięć przenoszonych z grubości muru. Odsłonięte w ten sposób powierzchnie ścian ze zlokalizowanymi pęknięciami i rozspojeniami należy poddać oględzinom oraz zinwentaryzować przez naniesienie na rysunkach przekrojów elewacji.

W zakresie podejmowanych prac:

- klasyfikację tynków przeznaczonych do uzupełnienia lub pozostawiania należy ocenić poprzez ostukiwanie
- odsłonięte podłoże należy starannie oczyścić usuwając stare resztki tynku, pyłu i gruzu
- ujawnione w trakcie usuwania zdegradowanych partii tynków fugi o wyraźnie osłabionej strukturze należy poddać ocenie stanu zachowania. Nieprawidłowe naprawy należy usunąć, a spoiny uporządkować. Ubytki w spoinie należy uzupełnić za pomocą mineralnej, suchej zaprawy z hydraulicznym spoiwem np. KEIM Restauro Fuge w kolorze oryginalnym
- W miejscach zakażenia mikrobiologicznego (zielone plamy kolonii glonów i zielenic oraz szaroczarne skupiska grzybów i porostów) należy przeprowadzić zabieg dezynfekcji preparatem biobójczym . Głęboko zakażone podłoże wymaga nasączenia struktury tynku oraz wykonanie badań sprawdzających skuteczność zabiegu. Czynność należy wykonać przed rozpoczęciem procesów technologicznych w celu zniszczenia mikroflory także w stadium zarodnikowym we wszystkich miejscach porażonych grzybami, glonami i porostami.

Szczegółowe oględziny obiektu pozwalające na ocenę rzeczywistego obrazu spękań pozwolą na określenie szczegółowego stanu technicznego obiektu. Na obecnym etapie uzyskano wstępną opinię techniczną przedstawioną w punkcie 'II - WSTEPNA OCENA ZACHOWANIA OBIEKTU' niniejszego opracowania.

8.2.2 Naprawa tynków – strefa cokołowa

W pasie przyziemia i cokołowym w strefie zidentyfikowanego zawilgocenia i około 1m powyżej tej strefy wskazane jest założenie tynków renowacyjnych.

Pod względem technologicznym prace te należy przeprowadzić w następujący sposób:

- poprzez realizację krzyżowej obrutki przekrywająca 50 % podłoża grubości do 5 mm z użyciem tynku trasowo – cementowego, którego celem jest poprawa przyczepności przyziemnej części budynku i

późniejszych warstw wyższych. Stosować systemy renomowanych firm np. KEIM Porosan Trass Zementputz lub równoważny

- ujawnione w trakcie czyszczenia zagłębienia, dziury oraz silne nierówności należy wyrównać tynkiem trasowym o dużej wytrzymałości, z wapnem trasowym i piaskiem dolomitowym przeznaczony do wilgotnych, zasolonych murów. np. KEIM-Porosan Ausgleichsputz lub równoważny

- następnie na wyżej wymienioną warstwę obrutki należy nałożyć dwie warstwy tynku renowacyjnego - szerokoporowego na bazie wapna trasowego, białego cementu, piasku i dodatków o dużej wytrzymałości, przeznaczony do wilgotnych zasolonych murów np. KEIM Porosan Trass Sanierputz NP lub równoważny

8.2.3 Naprawa tynków powyżej wysokiego pasa cokołowego

Ze względu na zły stan zachowania tynków na przeważającej powierzchni wieży można założyć, że konieczna będzie ich rekonstrukcja.

Wskazane jest użycie do napraw rekonstrukcji tynków na bazie naturalnego wapna w ramach systemu oferowanego przez renomowane firmy [np. Keim, Optolith, Tasullo itp]

Na części elewacji (gdzie nie są wymagane tynki renowacyjne) oczyszczone podłoże należy uzupełnić tynkiem czysto wapiennym np. KEIM NHL Kalkputz Grob. lub równoważny

8.2.4 Tynki przewidziane do pozostawienia

Należy wytypować płyty tynków kwalifikujące się [stabilne strukturalnie] do pozostawienia. Odsłonięte krawędzie zachowanych płytów należy zabezpieczyć poprzez **opaski zabezpieczające** wykonane w zaprawie wapienno-piaskowej.

Powierzchnie pozostawionych tynków w obrębie poszczególnych elewacji ścian należy oczyścić, poprzez bezwzględnie konieczne **usunięcie odspajających się malatur, a zwłaszcza warstw cementowych zacierek** – mechanicznie [lokalnie chemicznie, ewentualnie poprzez rozmiękczenie parą wodną oddziałującą krótkotrwale]. **Usuwanie twardych zacierek cementowych** może powodować odwarstwianie górnej powierzchni pierwotnego tynku. Odsłoniętą w ten sposób strukturę tynku należy zbadać pod kątem zachowania jego spójności. Jest prawdopodobne, że w wyniku tej czynności struktura płyty tynku pierwotnie wytypowanego do zachowania okaże się na tyle słaba, że mogące być zastosowane środki do impregnacji nie zdadzą egzaminu i taki płyt tynku trzeba będzie usunąć.

8.2.5 Uzyskanie jednolitej faktury powierzchni tynków

W zależności od rzeczywistego zakresu powierzchni uzupełnionych tynków – możliwe do określenia po wykonaniu prac objętych niniejszym opracowaniem - należy rozważyć **wyrównanie** całości powierzchni poprzez nałożenie **cienkiej warstwy szpachlówki** na bazie wapna.

8.2.6 Rekonstrukcja ubytków tynków

Uzupełnienie ubytków tynków powinno mieć miejsce poprzez nałożenie nowych o wapienno- piaskowej strukturze i odpowiednio dostosowanym ziarnie (np. **KEIM Kalkputz Grob** i powierzchniowo np. **KEIM Universalputz Fein 0,6 mm lub równoważne**)

8.2.7 Konserwacja detali architektonicznych

Nadwyręzione strukturalnie profilowane, historyczne fragmenty gzymsów, elementy pilastrów na szczycie wieży oraz miejsca odspojień i spęcherzeń należy wzmocnić przez wykonanie zastrzyków podtynkowych specjalistycznymi preparatami w postaci roztworu czystego spoiwa lub mas polimerowych [np. Acrykleber 371 lub PVA z wypełniaczami w zależności od potrzeb] W razie konieczności należy wzmocnić struktury rdzenia wapienno – piaskowego za pomocą nasączenia odpowiednio dobranym preparatem – np. Fuconsil OH Steinfestger firmy Remmers lub innym równoważnym. Jeżeli stopień nadwyrężenia struktury jest znaczny bądź dochodzi do znacznego pod względem powierzchniowo odspajania się danego elementu można rozważyć wykonanie jego rekonstrukcji.

Ubytki istniejące w obrębie już zaimpregnowanych partii oryginalnego detalu przewiduje się uzupełnić wykorzystując zaprawy wapienne zbrojone włóknami (np. KEIM NHL Kalkputz Grob lub równoważny) lub tynk wapienno-cementowy zbrojony włóknami (np. KEIM Universalputz lub równoważny)

Brakujące fragmenty profili w ciągach gzymsów należy uzupełnić zaprawami na bazie wapna . Na tym etapie wskazana , **lokalna , odcinkowa korekta kształtu profili**. Niewłaściwe uzupełnione ciągi profili należy usunąć i zrekonstruować zgodnie z oryginałem. Ubytki w ciągach profil gzymsów z zaprawy na bazie wapna realizowane metodą ciągnioną z wykorzystaniem renomowanych produktów np. Keim NHL Kalkputz Grob lub równoważny.

Ubytki w ciągach profil gzymsów można zrekonstruować metod z narzutów.

8.2.8 Gruntowanie powierzchni elewacji budynku

Po zakończeniu procesu naprawy historycznych tynków oraz rekonstrukcji detalu całość powierzchni należy zagruntować materiałem podkładowym o dobrych właściwościach wypełniających i kryjących np. KEIM Putzgrund MT lub równoważny.

8.2.9 Prace przygotowawcze do malowania

Gruntowanie należy przeprowadzi z wykorzystaniem preparatów specjalistycznych gruntujących na bazie spoiwa żolowo-krzemianowego, charakteryzujących się wysoką paroprzepuszczalnością i stabilnością w każdych warunkach atmosferycznych np. materiałem **Keim Soldalit Fixativ lub równoważny**.

W zakresie malowania powierzchni:

1. Malowanie podkładowe – należy wykonać warstwę podkładową poprzez malowanie najwyższej jakości farbą podkładową z uziarnieniem żolowo – krzemianową o wysokiej paroprzepuszczalności, która zabezpieczy podłoże mineralne przed czynnikami atmosferycznymi (np. KEIM Soldalit Grob lub równoważny) w ustalonej kolorystyce

2. Wykonanie warstwy wierzchniej – malowanie z wykorzystaniem farby najwyższej jakości, żolowo - krzemianowej o bardzo wysokiej paroprzepuszczalności, zabezpieczającej podłoże mineralne przed czynnikami atmosferycznymi (np. KEIM Soldalit -arte bez bieli tytanowej lub równoważny) w ustalonej kolorystyce.

8.2.10 Uwagi końcowe – tynki

Ze względu na prawdopodobnie duży obszar tynków przeznaczonych finalnie do usunięcia - co spowoduje odsłonięcie struktury elewacji - wskazane byłoby na wnioskowanym etapie prac **dokonanie inwentaryzacji rozmieszczenia użytych w przeszłości rodzajów budulca**. Dokumentacja tego typu będzie cennym źródłem przy analizie przemian historycznych , które miały miejsce w obiekcie na przestrzeni wieków.

8.3 Inne elementy istotne z punktu widzenia planowanych prac

ZEGAR SŁONECZNY

W trakcie prac w obrębie wieży należy **wyodrębnić obszar zegara słonecznego, przy którym prace powinien wykonać dyplomowany konserwator zabytków**. Obecnie obie tarcze pokryte są przemalowaniami, a struktura tynku jest mocno nadwyreżona.

Wstępnie przewiduje się wykonanie następujących czynności konserwatorskich :

- usunięcie z należytą starannością i ostrożnością wtórnych nawarstwień tynczków z centralnych części tarczy oraz pobiał i malatur z ramy z wyrytymi cyframi godzinowymi 18
- impregnacja strukturalna pierwotnego tynku
- uzupełnienie ubytków tynku kitami wapienno-piaskowymi o strukturze i fakturze oryginału
- rekonstrukcja warstwy malarskiej na bazie farb wapiennych.
- oczyszczenie [mechaniczne], zabezpieczenie antykorozyjne , rekonstrukcja malatury wskazówek zegara

SCHODY

- Wszystkie schodki kamienne należy pozostawić w istniejącym stanie.
- Wszystkie niestabilne elementy schodów murowanych, prowadzących do zakrycia należy rozebrać, miejsca usunięcia oczyścić i przygotować pod nowe elementy o zbliżonej charakterystyce fizyczno-chemicznej. Następnie należy dokonać rekonstrukcji tynków, zgodnie z rysunkami elewacji. Istniejącą, kamienną okładzinę schodów należy wyczyścić. Sposób i rodzaj czyszczenia zostanie określony po rozpoczęciu prac. Istniejącą balustradę należy usunąć i zamontować nową według rysunków detali sporządzonych wg odrębnego opracowania

KRATY OKIENNE

- Istniejące kraty okienne są w dobrym stanie technicznym, do pozostawienia bez zmian. Istniejące kraty okienne należy oczyścić, zagruntować, następnie malować farbą antykorozyjną w kolorze zgodnym z istniejącym.

RYNNY, RURY SPUSTOWE I OBRÓBKI BLACHARSKIE

- Istniejące rynny, rury spustowe i obróbki blacharskie były niedawno wymieniane i są w dobrym stanie technicznym, należy je pozostawić.
- Podokienniki zewnętrzne należy zostawić istniejące.

KRATKI WENTYLACYJNE

Kratki wentylacyjne do pozostawienia.

PROPONOWANA KOLORYSTYKA ELEWACJI PO WYKONANIU REMONTU TYNKU

Wymalowanie powierzchni powinno mieć miejsce wyłącznie wg. zatwierdzonego projektu kolorystycznego i dodatkowo wcześniej potwierdzonego po wykonaniu prób in situ, bezpośrednio przed malowaniem. Proponowane jest utrzymanie dotychczasowej koncepcji kolorystycznej która ma identyfikowalne pochodzące z XIX w relikty . Wymalowanie to opiera się na zestawieniu koloru na bazie mieszanki ugru i sieni na powierzchniach płaskich z którymi kontrastuje cały detal architektoniczny : gzymsy, opaski okienne, wnęki okienne , pilastry . Należy jednak rozważyć możliwość zrekonstruowania zastosowanej w 1776 r czerwieni na powierzchniach płaskich.

Kolorystyka ścian zewnętrznych budynku została opracowana na podstawie materiałów archiwalnych i badań stratygraficznych, a jej finalny projekt będzie elementem odrębnego opracowania powstałego w wyniku analiz na etapie wykonywania remontu. Sposób proponowanego opracowania opasek okiennych i elementów wyszczególnionych na rysunkach elewacji jest z kolei wynikiem analizy dostępnej dokumentacji historycznej.

Projekt kolorystyki zakłada wykorzystanie trzech kolorów. Bazowy (NR 1.) na płaszczyzny ścian, pośredni (NR 2.) przeznaczony na powierzchnie przypór, pilastrów i innych większych detali. Rozbielony (NR 3.) na gzymsy, opaski okienne i inne drobne elementy.

Kolorystyka: wg podanych numerów barw na rysunkach elewacji.

NR	PALETA KEIM
1.	9051
2.	9055
3.	9058

Uwaga:

Przy wykorzystaniu palet innych firm należy dobrać zbliżone barwy i dokonać konsultacji z projektantem. Przed przystąpieniem do malowania należy sprawdzić dobrany kolor na miejscu budowy.

POŁĄCZENIE DACHOWE

Pokrycie dachowe było niedawno wymieniane i jest w dobrym stanie technicznym, do pozostawienia bez zmian.

9. Opinia geotechniczna

Nie dotyczy.

10. Charakterystyka ekologiczna

Realizowane prace nie będą miały negatywnego wpływu na środowisko.

11. Wyposażenie techniczne obiektu

Bez zmian.

12. Dostępność dla osób niepełnosprawnych

Nie dotyczy.

13. Warunki ochrony ppoż.

Nie dotyczy.

14. Charakterystyka cieplna budynku

Nie dotyczy.

II WSTĘPNA OCENA STANU ZACHOWANIA OBIEKTU

Na podstawie diagnostyki konstrukcji w zakresie widocznych zniszczeń w obszarze powierzchni ścian obiektu ocenia się, iż dominującym rodzajem uszkodzeń budynku są liczne spękania i rysy widoczne na powierzchni tynków, z których część prawdopodobnie przenoszona jest z spękań samych murów. Uszkodzenia tego rodzaju można zaobserwować zarówno na powierzchni ścian nośnych jak i w obszarze gzymsów oraz wnęk okiennych. Ogólny stan techniczny elewacji (ścian) zewnętrznych budynku określa się jako niezadowalający.

Kolejnym widocznym rodzajem uszkodzeń murów są uszkodzenia korozyjne, spowodowane przez znaczne zawilgocenie i zasolenie murów Kościoła. Uszkodzenia te znacząco wpływają na ogólną kondycję obiektu, jego wygląd jak i parametry wytrzymałościowe murów.

Diagnostyka, która możliwa była na podstawie analizy dostępnej dokumentacji archiwalnej, wizji lokalnych oraz obserwacji wizualnych pozwoliła na wstępną ocenę stanu zachowania obiektu. Na jej podstawie sporządzono wnioski określające stopień uszkodzenia konstrukcji w odniesieniu do których wskazano sposoby zabezpieczenia konstrukcji mające na celu uchronić ją przed dalszym oddziaływaniem rozpoznanych uszkodzeń.

Zwraca się szczególną uwagę na fakt, iż dobór finalnego rodzaju technologii zastosowanej w celu wzmocnienia ścian możliwy będzie po dokonaniu kolejnych odkrywek, które są konieczne dla oceny szczegółowego stanu technicznego obiektu. Konstrukcja ścian murów kościoła jest znacząco zróżnicowana w związku z czym wymaga pogłębionej analizy.

Kolejne odkrywki będą możliwe po uzyskaniu pozwolenia konserwatorskiego na prace konserwatorskie objęte niniejszym opracowaniem.

1. SPOSOBY ZABEZPIECZENIA KONSTRUKCJI

Z punktu widzenia bezpieczeństwa konstrukcji podstawowym celem pogłębionej analizy powinno być ustalenie przyczyn powstania uszkodzeń murów. Jeśli przyczyny te są nadal aktywne - wszelkie kolejne kroki powinny w pierwszej kolejności skupić się na ich usunięciu lub zminimalizowaniu.

1.1 IZOLACJE

Widoczne zawilgocenia ścian prawdopodobnie są efektem braku bądź uszkodzenia izolacji murów, zarówno poziomej jak i pionowej. Należy dokonać stosownych prac i odkrywek dla potwierdzenia tego faktu.

2. NAPRAWA ORAZ WZMOCNIENIE KONSTRUKCJI

W pierwszej kolejności należy ustalić przebieg i rozwartość rys na powierzchni murów nośnych – co będzie możliwe po usunięciu tynków. Jeśli uszkodzenia okażą się istotne oraz zajdzie podejrzenie, że są wciąż aktywne – konieczne będzie wykonanie monitoringu głównych rys/ spękań. Równoległe konieczne będzie wykonanie analizy konstrukcyjnej mającej na celu ustalenie przyczyn powstania uszkodzeń.

Biorąc pod uwagę szczególny charakter obiektu, kluczowym elementem jest dobór właściwej technologii do stabilizowania i wzmocnienia konstrukcji z użyciem mało inwazyjnych metod. W związku z powyższym w obszarach wymagających napraw spękań ścian przewiduje się wykorzystanie metod gwarantujących z jednej strony bezpieczeństwo dla konstrukcji zabytku, z drugiej możliwie najmniejszą ingerencję dla zapewnienia zachowania unikalnej wartości historycznej.

Wszystkie ujawnione po zdjęciu warstw wykończeniowych pęknięcia i zarysowania ścian murowanych o rozwarłości > 0,3mm należy naprawić. Należy zastosować rozwiązania systemowe dopasowane do konkretnych sytuacji (umiejscowienia pęknięcia, jego charakteru jak i grubości muru). Na podstawie wstępnej oceny technicznej obiektu przewiduje się 4 typy technologii zastosowanej w celu wzmocnienia spękanych ścian.

- **Iniekcje z żywic**

Nieaktywne rysy o niewielkiej rozwarości (do 0,8mm) można naprawiać iniekcjami z żywic.

- **Wzmocnienie ścian prętami lub bednarką w bruzdach**

W obszarach murów, dla których konieczne będzie przeciwdziałanie powstawaniu zarysowań i pogłębianiu spękań, zaleca się zastosowanie wzmocnienia z wykorzystaniem odpowiednio dobranych profili prętów stalowych. Pręty zbrojeniowe ze stali nierdzewnej o średnicy fi 4,6 lub fi 6 umieszczone zostaną w spoinach wspornych z wykorzystaniem adekwatnej do rodzaju muru zaprawy.

- **Spięcie murów z wykorzystaniem stalowych kłamek lub ściągów**

W przypadku braku stateczności muru zastosowane może zostać spięcie stalowymi ściągami lub kłamekami.

- **Przemurowanie**

Największe uszkodzenia i spękania powinny zostać naprawione przez przemurowanie całego fragmentu muru. Wszystkie zdegradowane strukturalne cegły, kamienie należy wymienić na nowe o zbliżonej charakterystyce fizyko-chemicznej i osadzić w odpowiednio oczyszczonych i wzmocnionych pierwotnych miejscach.

IV CZĘŚĆ RYSUNKOWA